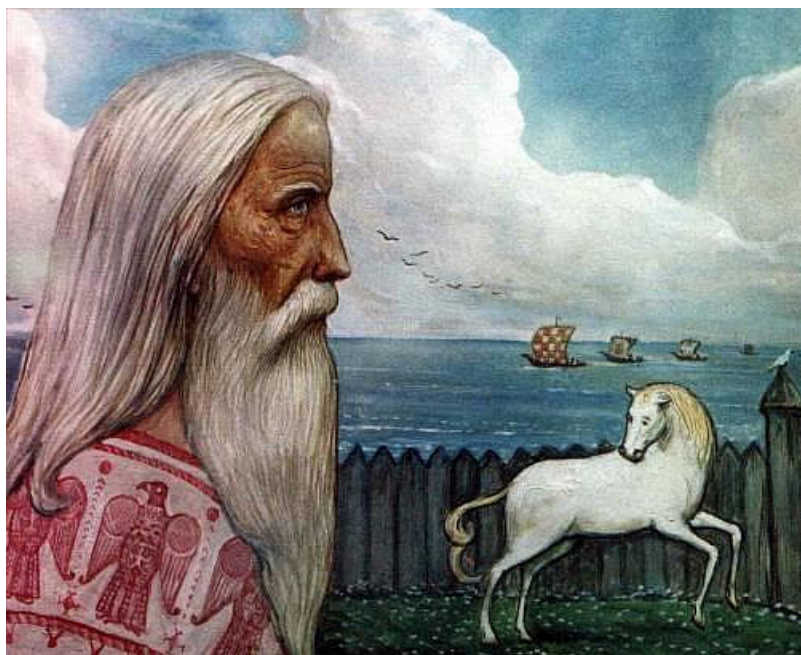

Potvrdenie tvrdenia o tom, že história Európy bola prepísaná v záujme Vatikánu a vládnuccích rímsko-germánskych elit, je dielom dalmátskeho historika Mavra Orbiniho (1563 (?) - 1610) v jeho diele „Kráľovstvo Slavianov“.

Orbini bol rodákom z Dubrovníka, prijal postavenie mnícha rádu benediktínov. Ľudia ho milovali a vážili si ho pre jeho múdrosť, pracovitosť, láskavosť, sebadisciplínu a sebaovládanie.

V tom období bola pre mysliacich ľudí slavianského Dubrovníka jednou z páľčivých tém smutná situácia Slavianského Sveta. Mnohé národy stratili svoju nezávislosť, stratili svoju identitu. Počúvajúc hlas svojho srdca, **Mavro Orbini sa rozhodol venovať svoj život vytvoreniu encyklopedického diela zasväteného histórii slavianskému rodu.** Doslova prekopal masu v tej dobe existujúcich zdrojov v kláštoroch a chrámoch (katolícka cirkev bola v tom období kurátorom kultúry v Európe, ktorá k sebe zozbierala podstatnú časť predchádzajúcej kultúry). V Talianskych knižniciach sa našlo množstvo materiálov vrátane slávnej knižnice vojvodu Urbínskeho (jej zakladateľom bol vojvoda **Federico da Montefeltro (1422 - 1482)**, ktorá bola v tom období považovaná za jednu z najväčších úložísk dokumentov a kníh. V špeciálnej budove boli uložené stovky latinských, gréckych a židovských zdrojov. Po smrti Orbiniho bola časť tejto knižnice stratená a časť bola premiestnená do archívov Vatikánu.

Jeho dielo nebolo zbytočné, objavil množstvo zmienok o slavianoch, ktoré v súčasnej dobe nie sú známe širokému kruhu rusov a slavianov sveta. Tak do svojho diela zaznamenal priame a nepriame zdroje citácii približne z 330 diel – sám ich uvádza viac ako 280 (v zozname na začiatku svojho diela), v texte je možné nájsť navyše okolo 50. Zaujímavým momentom nebezpečenstva pre Vatikán, zákulisia tej doby je fakt, že Orbiniho dielo po dvoch rokoch po jeho zverejnení bolo zaradené do „Zoznamu zakázaných kníh“.

Ale dielo sa neprepadlo do zabudnutia, o sto rokov neskôr diplomat z Dubrovníka, v službách Petra Prvého, Savva Raguzinský-Vladislavič (je známy aj tým, že v roku 1705 priviedol ruskému cárovi araba Ibrahima) predložil výtlačok „Kráľovstva Slavianského“ Petrovi I.. **V roku 1722 bola táto kniha v skrátenej podobe, preložená Savvom, vydaná v Petrohrade.** Mních Paisij Hilendarský napísal na jej základe znamenitú „Slaviano-bulharskú históriu“. Vasilij Tatičev taktiež používal prácu Orbiniho. Oveľa neskôr sa na prácu Mavra Orbiniho nazaslužene zabudlo. Dielo Orbiniho je pre nás dôležité tým, že nám odovzdáva svedectvá o slavianoch zo zdrojov, ktoré sú málo známe alebo dokonca stratené.

Práca Orbiniho v mnohých ohľadoch potvrdzuje závery, ktoré urobil J. D. Petuchov vo

svojom základnom diele „Dejiny Rusov“ a „Cestami Bohov“. Zistil, že **protoindoeurópania, indoeurópania sú Rusi, protoslaviani árijci**. Súčasný Ruský národ, to je ich priame pokračovanie, dôkazy o tom je možné nájsť v mytológii, antropológii, lingvistike, toponymii, archeológii, geneológii DNA a v ďalších vedách súvisiacich s históriou.

Podľa stredovekých prameňov, ktoré študoval Mavro Orbini (opakujem, že časť z nich je nenávratne stratená, zatiaľ čo ostatné sú uložené v knižniciach Vatikánu), **slaviani** bojovali takmer so všetkými národmi sveta. **Vládli Ázii, severnej Afrike, žili na podstatnej časti súčasnej Európy. Práve oni zničili Rímsku ríšu**. Vstúpili do súčasnej revidovanej (značne pozmenenej) histórie ako „germánske kmene“, Frankovia, Jutovia, Anglovia, Sasi, Vandali, Lombardi, Goti, Alani a ďalší. Založili svoje kráľovstvá po celej súčasnej Európe: od severu Afriky (Vandali – Venéti – Venéti), Španielska až po Britské ostrovy. Slaviani založili takmer všetky kráľovské a šľachtické rody Európy, napríklad prvú kniežaciu rodinu súčasného Francúzska dynastiu Merovingov (zakladateľ knieža Merovij). Áno, aj samotní Frankovia – vrancí sú zväzom kmeňov „vrán-vrancov“.

Podľa Orbiniho, Škandinávia bola taktiež obývaná slavianmi, ale súčasní Švédi, Dáni, Nóri, Islandčania a ďalší (germano-škandinávске národy), to sú priamymi potomkami slavianov. Ich viera v slnečných bohov bola zničená, ságy a eposy boli prereditované (upravené), v skutočnosti im boli vymyslené nové „literárne“ jazyky.

Túto a ďalšie informácie, ktoré skrýva „akademický“ svet Európy, je možné nájsť v práci Orbiniho. Dôvod je jasný – GEOPOLITIKA. Súčasná európska elita si nedokáže priznať, že samotná európska história, až do 10 až 12 storočia vrátane, je vlastne dejinami slavianov a ich vojen. Súčasná štáty Škandinávie, Rakúska, Nemecka, Talianska, Francúzska, Anglicka boli založené rusmi-slavianmi, obývajúcimi tieto zeme, ktorí boli zničení, čiastočne asimilovaní. Toto je najväčšia genocída v histórii ľudstva. Ich jazyk, viera sú zničené. A proces nie je dokončený, teraz prebieha asimilácia Južného Ruska a Bielej Rusi – rusov, obývajúcich tieto krajiny, menia na Ukrajincov a Bielorusov, ich jazyky (zvlášť malorosský dialekt jediného ruského jazyka) ničia. Rusov v RF menia na rusov bez „koreňov“. Prebieha vojna na vyhladenie najväčšieho a najslávnejšieho národa sveta – slavianov a árijcov.

Zdroj: Spracoval z rôznych zdrojov [Michal Zelensky](#)

Sdílet